

Stermeczky Zsolt Gábor

óda a külföldhöz

kedves külföld,
gyere közelebb!
nekem mindig akad valami
jelentéktelen problémám,
például itthon szeretném elvégezni az egyetemet.

a legtöbb ország még mindig csak
az oda kilátogató magyar barátnőimről
jut eszembe. van olyan lány, akiről
több is.
közben itthon olasz pizzát
eszem, angol vécét használok és francia
pornót nézek

mert az irigység cinizmust szül,
és sztereotípiákat,
azoktól pedig nem tudok a közeledbe férközni.

kedves külföld,
én nem akarlak bántani.

gyere közelebb.

echoes of love

a táborból angolosan távoztál. ezután
derült ki, hogy minden fiú szerint te
voltál a legjobb csaj. azt gondoltam,
csak azért mondanak téged, mert
nem mernek olyat, aki még ott van.

STERMECZKY ZSOLT GÁBOR (1992) egyetemista, újságíró, a slam poetry művelője.

amikor évekkel később beszéltünk,
te épp egy amerikai srácra vártál,
angol egyetemre vettek fel, tehát
biztos volt, hogy ősszel nem leszel Pesten.

megszépítetted a távolságot, hogy az
cserébe megszépítsen téged, mert
– gondoltad – másképp nem lennél elég.

olyan vagy magadnak, mint a
szavaim, amiket soha nem mertem
a szemedbe mondani.

kereszt és vonó

dédapám katonazenész volt,
és hithű katolikus.
miután emigrált, a hagyomány
nagyapámhoz került, dédapám
hegedűje pedig nagyanyám szekrényébe.

nem volt elrejtve, de csak
nagyapám fogyatékos féltestvére
tudott volna játszani rajta.

ma a húgom használja;
minden vasárnap gyakorol
rajta mise után.

a lelkem nem azonos az egyházzal,
és hegedülni sem tudok.
de csak egy húrját vond,
és meggyógyul.